

ANAKONDA 2010

ANNA NIWCZYK

W dniach 27 września – 6 października 2010 r. odbyło się największe w Polsce połączone ćwiczenie Sił Zbrojnych RP i układu pozamilitarnego pod kryptonimem Anakonda 2010. W ćwiczeniu tym udział brały: marynarka wojenna, siły powietrzne, wojska lądowe, wojska specjalne, inspektorat wsparcia sił zbrojnych, żandarmeria wojskowa, inspektorat wojskowej służby zdrowia oraz wydzielone siły MSWiA.

Scenariusz ćwiczenia przewidywał sprawdzenie procedur reagowania Sił Zbrojnych RP wobec kryzysu o podłożu gospodarczo-politycznym, który przeobraził się w konflikt zbrojny. W tym celu stworzono fikcyjne państwa i sytuacje będące tłem do realizacji zaplanowanych zadań. Genezą konfliktu stał się kryzys ekonomiczny w państwach Eurolandu, który został wywołany przez Barię – głównego eksportera surowców energetycznych do państw zachodnich Eurolandu. Podjęte kroki mające na celu dywersyfikację dostaw gazu i ropy naftowej ze źródeł niezależnych od Bari i doprowadziły do zaostrzenia sytuacji, a także siłowej próby osiągnięcia celów politycznych.

Rozpoczęły się działania prowadzone na lądzie, w powietrzu i na morzu. Warto zaznaczyć, że jednym z kluczowych elementów, ze strategicznego punktu widzenia interesów Eurolandu, stała się obrona morskich granic regionu. Dlatego też do działań skierowano marynarkę wojenną, której

celem było prowadzenie morskiej operacji obronnej ukierunkowanej na uniemożliwienie przeciwnikowi blokady kraju od strony morza. Biorąc pod uwagę interesy państwa nadmorskiego trzeba zaznaczyć, że blokada morska oraz utrata panowania na morzu spowodowałyby odcięcie państwa od pomocy humanitarnej, wsparcia bojowego oraz dostaw surowców. Zadaniem marynarki wojennej była osłona morskich szlaków komunikacyjnych, zabezpieczanie transportu morskiego, rozpoznawanie sił przeciwnika, a także ochrona infrastruktury lądowej o charakterze strategicznym, takiej jak porty wojenne i handlowe.

Celem ćwiczenia było doskonalenie systemu dowodzenia oraz realizacja zadań w zakresie planowania i prowadzenia operacji połączonej, a także współdziałanie z organami administracji rządowej i sa-

morządowej we wsparciu Sił Zbrojnych RP podczas konfliktu zbrojnego.

Ćwiczenia Anakonda 2010 odbywały się w różnych lokalizacjach obejmujących Ośrodek Szkolenia Poligonowego Wojsk Lądowych w Orzyszu, Centralny Poligon Sił Powietrznych w Wicku Morskim, poligony morskie i lądowe marynarki wojennej oraz miejsca stałej dyslokacji jednostek ćwiczących. Epizody taktyczne realizowane były przez cztery komponenty: marynarki wojennej, sił powietrznych, wojsk lądowych, a także żandarmerii wojskowej, wojsk specjalnych oraz pozamilitarnych struktur obronnych państwa.

Do głównych zadań komponentu marynarki wojennej należało: zwalczanie okrętów podwodnych, okrętów nawodnych oraz środków napadu

Genezą konfliktu stał się kryzys ekonomiczny w państwach Eurolandu, który został wywołany przez Barię – głównego eksportera surowców energetycznych do państw zachodnich Eurolandu.

powietrznego (ŚNP) przeciwnika, prowadzenie rozpoznania radioelektronicznego realizowanego przez okręt rozpoznania radioelektronicznego i lotnictwo MW, poszukiwanie i przeładunek min oraz niszczenie zagród minowych, a także zabezpieczanie działań. Siły powietrzne ukierunkowane były na wywalczenie przewagi w powietrzu w rejonie operacji, zwalczanie desantu morskiego i ŚNP przeciwnika, realizację zadań poszukiwania i ratownictwa (SAR) oraz wsparcie działań wojsk lądowych i marynarki wojennej. Obrona na przedniej linii i w głębi, wsparcie ogniowe w obronie oraz natarciu, osłona przeciwlotnicza i zabezpieczenie logistyczne działań to tylko niektóre z zadań realizowanych przez wojska lądowe. Natomiast

komponent składający się z żandarmerii wojskowej, wojsk specjalnych i pozamilitarnych struktur obronnych państwa skoncentrował się między innymi na działaniach specjalnych i przeciwdywersyjnych oraz ochronie konwojów.

Szóstego października na terenie Centralnego Poligonu Sił Powietrznych w Wicku Morskim odbył się ostatni etap ćwiczenia. Przewidywał on następujące epizody taktyczne: obronę przeciwlotniczą, akcję poszukiwawczo-ratowniczą przeprowadzoną przez załogi śmigłowców Mi 8 i W 3 Sokół, uderzenie na cel nawodny przeprowadzone przez klucz samolotów Su 22, walkę powietrzną wykonaną przez myśliwce Mig 29 i F 16, obronę przeciwdesantową wybrzeża oraz statyczny pokaz sprzętu i uzbrojenia.

W pierwszej kolejności przeciwuczono realizację zadań ogniowych przeprowadzonych przez siły marynarki wojennej, których celem była obrona przeciwlotnicza w ramach operacji przeciwdesantowej. Do wykonania tego zadania skierowano zespół okrętów składających się z okrętów transportowo-minowych,

doskonalenie systemu dowodzenia oraz realizacja zadań w zakresie planowania i prowadzenia operacji połączonej

okrętu raketowego oraz trałowców. Następnie wykonano trzy typy strzelania artyleryjskiego obejmującego strzelanie pojedynczego stanowiska bojowego do celu szybkołoczącego, do celu wolnołoczącego oraz strzelanie do celu powietrznego z jednoczesnym użyciem rakiet i artylerii. Wszystkie zadania ogniowe wykonywane były, gdy okręty znajdowały się w ruchu. W zabezpieczeniu działań brało udział kilka jednostek: okręt rozpoznania radioelektronicznego ORP Hydrograf, okręty ratownicze ORP Lech, ORP Maćko i ORP Zbyszko oraz pomocnicze jednostki pływające.

Następny epizod taktyczny obejmował realizację strzelania bojowego z przeciwlotniczych zestawów raketowych S 125 Nawa SC, przeciwlotniczych przenośnych zestawów raketowych Strzała

S-2M oraz przeciwlotniczych karabinów maszynowych PKM 2. Jako pierwsze do akcji skierowano przeciwlotnicze zestawy raketowe S 125 Nawa SC, które oddały serię strzałów przy użyciu rakiet 5W27 D. Następnie rozpoczęło strzelanie bojowe, realizowane przez drużyny przeciwlotnicze zaopatrzone w przenośne zestawy raketowe Strzała S 2M. Wykonane zostały strzelania do wolnołoczącego nurkującego środka napadu powietrznego salwą dwa razy przez dwie rakiety do dwóch celów. Następnie ogień do celów spadających prowadziły przeciwlotnicze karabiny maszynowe PKM 2 osadzone na samochodach ciężarowych.

Kolejnym elementem ćwiczenia był epizod realizowany przez lotnictwo, które wykonało uderzenie na siły desantu przeprowadzone przez klucz samolotów Su 22, pokazano również walkę powietrzną rozgrywaną pomiędzy myśliwcami Mig 29 i F 16 oraz przeprowadzono akcję poszukiwawczo-ratowniczą zrealizowaną przez załogi śmigłowców Mi 8 oraz W 3 Sokół. Jako pierwsze nad poligonem pojawiły się samoloty myśliwsko-bombowe Su 22, których zadaniem było uderzenie na zbliżające się siły desantu przeciwnika przy użyciu bomb burzących. W drugim podejściu samoloty Su 22 przeprowadziły atak na cele nawodne z wykorzystaniem niekierowanych pocisków raketowych oraz podwieszanych działek 23 mm.

Nad poligonem rozegrała się walka powietrzna pomiędzy myśliwcami osłony F 16 a samolotami nieprzyjaciela Mig 29. W jej wyniku zestrzelono samolot F 16, ale dwóm pilotom udało się katapultować i wylądować w pobliżu linii brzegowej. Informacja o tym zdarzeniu została przesłana do warszawskiego Centrum Koordynacji Ratownictwa, które podejmuje decyzję o przeprowadzeniu akcji poszukiwawczo-ratowniczej. Dlatego też w rejon zdarzenia skierowano parę śmigłowców Mi 8 oraz W 3 Sokół,

aby zlokalizowały i podjęły rozbitków. Lądowanie przy rozbitkach nie było możliwe ze względu na brak odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa oraz warunki terenowe. W związku z tym dowódca pary śmigłowców podejmuje decyzję o podjęciu rozbitków pojedynczo za pomocą dźwigu pokładowego. Okazuje się, że jeden z pilotów odniósł obrażenia, dlatego podczas akcji ratowniczej musi znajdować się w pozycji leżącej.

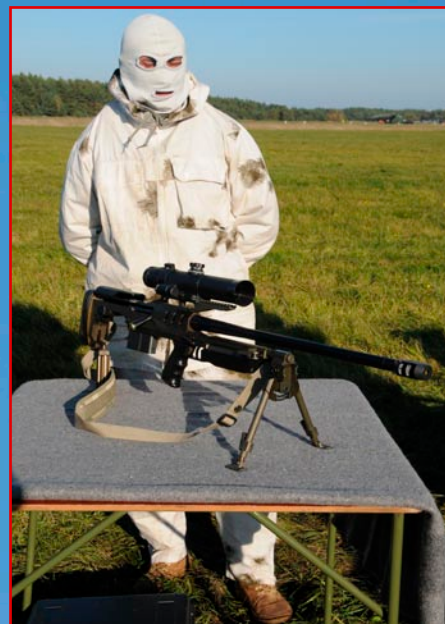
Ostatnim epizodem taktycznym, jaki zaprezentowano tego dnia była przeciwdesantowa obrona wybrzeża przez siły i środki Taktycznej Grupy Bojowej wydzielonej z wojsk lądowych. Działania na poligonowej plaży w Wicku Morskim obejmowały strzelania ogni-

we do sił przeciwnika znajdujących się na morzu. W tym celu imitatorami wrogich wojsk były tarcze strzeleckie umieszczone na powierzchni wody. Z bliskiej odległości od morza, wzdłuż plaży, rozlokowano między innymi baterie przeciwlotnicze, stanowiska ogniowe kompanii zmechanizowanej, stanowiska ogniowe baterii przeciwpancernej, baterii startowej typu Osa oraz baterie artylerii raketowej. W obronie wybrzeża brały udział bojowe wozy piechoty BWP 1, czołgi T 72, kierowane pociski przeciwpancerne Malutka i Spike oraz inny sprzęt i

uzbrojenie, jakim dysponują wojska lądowe. Najpierw w rejonie działania pojawiły się dwa śmigłowce szturmowe Mi 24, które prowadziły ogień do zbliżających się sił desantowych przeciwnika, ostaniając w ten sposób wejście pojazdów opancerzonych do walki. Następnie jednostki te wjechały na plażę i zajęły stanowiska ogniowe. Nastąpiło intensywne ostrzeliwanie celów nawodnych i powietrznych.

Na zakończenie kilkudniowych ćwiczeń na poligonowym lotnisku w Wicku Morskim odbyła się wystawa sprzętu i uzbrojenia jaki używano podczas realizacji działań w ramach

transportera opancerzonego Rosomak, czołgu T 72 i wozu zabezpieczenia technicznego. W dalszej kolejności pokazano sprzęt wojsk raketowych i artylerii. Na ekspozycji pokazano 122-milimetrową haubicę samobiezną 2S1 Goździk, wyrzutnie raketowe BM

Anakonda 2010. Jako pierwsza swój sprzęt zaprezentowała marynarka wojenna, która wystawiła między innymi ratowniczo-leczniczy kontenerowy zestaw hiperbaryczny, transporter gąsiennicowy pływający, wóz dowodzenia ŁOWCZA 3 K-N oraz radiolokacyjną stację wstępnego poszukiwania NUR 22 N 3 D. Następnie zwiedzający mieli okazję zobaczyć stanowisko sił powietrznych. Wśród wystawionego sprzętu znajdował się przeciwlotniczy zestaw raketowy S 200 Wega oraz przeciwlotniczy zestaw raketowy S 125 Newa SC. Prezentacja sprzętu i uzbrojenia wojsk lądowych rozpoczęła się od kołowego

21 oraz 9 P 133, przenośne wyrzutnie przeciwpancernych pocisków kierowanych SPIKE, przeciwlotniczy raketowy wóz bojowy 9 K 33 M 2 OSA AK oraz przeciwlotniczy zestaw artyleryjsko-raketowy przeznaczony do zwalczania celów powietrznych ZUR 23 2KG. Sprzętem zamykającym wystawę był

między innymi wielkokalibrowy karabin wyborowy TOR 12,7 mm, karabin wyborowy TRG 22 z przystawką noktowizyjną NSV 80, karabin wyborowy BOR, a także ręczny granatnik przeciwpancerny RPG 7 W.

Warto zaznaczyć, że najważniejszym celem ćwiczenia Anakonda 2010 było sprawdzenie i doskonalenie systemów dowodzenia, dlatego też w tym roku zakończono sześciolletni cykl zgrywający system walki.

W ćwiczeniach wzięło udział ponad 7000 żołnierzy, 16 okrętów, 25 samolotów i 23 śmigłowce, a także około 1000 różnego rodzaju pojazdów opancerzonych, włączając w to czołgi oraz bojowe wozy piechoty.

Fot. Anna Niwczyk

